

נייר עמדה לקראת הדיון בנושא: אחריות הגננת להודעה על אי הגעת ילד לגן

במסכת סנהדרין כתוב: "כל המאבד נפש אחת, מעלים עליו כאילו איבד עולם מלא; וכל המקיים נפש אחת, מעלים עליו כאילו קיים עולם מלא".

גננות וסייעות בגן הילדים מקיימות ומצילות חיי ילדים מידי יום ביומו, למרות העובדה שבגן יש רק 2 אנשי צוות האחראים על 30 ילדים לא עצמאיים. בבוקר עסוק הצוות בקליטה ובהקלה על קשיי פרידה, מקשיב ועונה לפניות הורים, וכשהדלת נסגרת, הצוות פותח שולחנות עבודה וקבוצות דיון, ומאפשר משחק חופשי בפינות תוך תיווך והשגחה מרחוק ומגישות סיוע בשירותים. כשעין אחת משגיחה על הנעשה, העין השנייה שמה לב לשלום הילדים: מורידה ילדים שעולים על כיסאות, מעירה לילדים שמטפסים על כונניות ועל עגלת הקוביות, מזהירה ילדים שמשתחלים תחת מיטת הבובות, או משחקים בפנית התיקים. הצוות גם דואג שהילדים יישתו ויאכלו, שם לב להתנהגות אפאטית, משכיב את הילד לנוח ומזעיק את הוריו, ועוד. זוהי "תחזוקה רגשית ופיזית" שוטפת, הנעשית מידי יום, לאורך כל היום.

תארו לכם.. הורים אחראים לשניים/שלושה ילדים. אולי גם ארבעה / עשרה, שיהיו בריאים.

אנחנו שתי נשות צוות -אחראיות על 30! התקן של מדינות ה OECD ממליץ על יחס של מבוגר אחד על 8 ילדים. אנחנו רחוק מהתקן, כורעות תחת העומס, עובדות ללא הפסקה [אין זמן לגשת לשירותים או לשבת לאכול בשקט ליד שולחן בגובה "נורמלי"]. עומדות בקשר עם עובדי העיריה שבאים לבצע תיקונים שונים, משוחחות עם היועצת או הפסיכולוגית שבאות לשיחה או תצפית, ועונות לפניות טלפוניות דחופות של הורים לאורך היום.

אנחנו אוהבות את ילדי הגן, ורואות בעבודתנו שליחות.
אבל-

כשהמדינה משנה מדיניות, ומחילה את חוק חינוך חובה מגיל 2.7 [במקום גיל 4] בלי לערוך פיילוט, בלי לשתף את הגננות בשיח מקדים, ובלי לשנות תקן כוח אדם, ומאפשרת הכנסת ילדים בלתי גמולים לגן, בצפיפות, במחסור באגני שטיפה לילדים מצטאים -[כמתחייב ע"פ חוזר מנכ"ל] ובלי פינות מנוחה והרגעות.

- האם אתם חושבים שניתן להוסיף ולדרוש מהגננות משימות נוספות?
- האם יהיה הוגן להטיל על כתפיה השחוחות אחריות גם לשלום ילד שעוד לא הגיע לשערי הגן?
- האם יהיה הוגן להטיל על גננת, שחלילה ילד מגנה נשכח במכונית הוריו -גם ייסורי מצפון, שילוו אותה עד סוף ימיה, ועול כספי להתמודדות מול גורמי משפט?

לא ולא!

במסכת עבודה זה כתוב: "אין גוזרין גזירה על הצבור, אלא אם כן רוב הצבור יכולין לעמוד בה. קודם הנהגת תקנות וגזירות, על בית דין לבדוק אם רוב הציבור יכול לעמוד בה" [עבודה זרה לו' א']

ארגון גננות מחנכות קורא לחברי הכנסת, לאנשי חינוך ולהורים המבינים את כובד האחריות המוטלת כבר היום על כתפי הגננת לחשוב שוב טרם אישור הצעת חוק זו.

בברכה,

דורית חזן, יו"ר ארגון גננות מחנכות